

[Den fg. indenrigsminister.]

under udvalgsarbejdet om valgretsalderen har kunnet nå til enighed og nå til det samme standpunkt, som regeringen er nået til.

Hvis man kunne have nået det, så kunne man have været nogenlunde sikker på, at vi ville have fået samme valgretsalder som myndighedsalder, thi jeg tror, alle ville enes om også at sætte myndighedsalderen til 20 år. Det har været nævnt her et par gange, at myndighedsalder og valgretsalder jo ikke behøver at følges ad, og det er naturligvis rigtigt, og der er mange eksempler på, at de ikke altid har fulgtes ad. Men jeg erindrer i al fald ikke i øjeblikket noget eksempel på, at myndighedsalderen ikke altid har ligget lavere end valgretsalderen, og det er jo det, der er det afgørende, når man ser på dette forhold.

Ved en valgretsalder på 20 år ville vi tillige være i overensstemmelse med de andre nordiske lande, og det har i al fald for regeringen spillet en væsentlig rolle, at vi på dette vigtige punkt holdt os i overensstemmelse med de andre nordiske lande.

Hr. Tastesen spurgte mig, om de kommunale valg skal holdes i februar, idet det så naturligvis ville blive nødvendigt at ændre ikrafttrædelsesdatoen for det lovforslag, vi her behandler. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at den valgretsalder, der bliver resultatet af denne afstemning og af den folkeafstemning, der kommer bagefter, naturligvis skal virke ved det førstkommande kommunale valg, men jeg kan sige, at disse valg vil først blive holdt i marts 1970, det vil altså ikke være nødvendigt at foretage nogen ændring af ikrafttrædelsesdatoen.

Jeg kan ikke takke for tilslutning til det af regeringen fremsatte forslag og må anbefale, at der stemmes imod de af udvalgsflertallet stillede ændringsforslag.

Tastesen: Jeg vil først takke indenrigsministeren for det helt klare svar, vi nu har fået, at de kommunale valg finder først sted i marts 1970. Jeg tror, mange andre er glade for, at man nu har fået denne oplysning, så der ikke er noget at tage fejl af.

Jeg må nødvendigvis sige til hr. H. C. Toft, at alle partier i spørgsmålet om valgretsalderen igennem årene har været bevægelige. At socialdemokratiet har været mere be-

vægeligt end så mange andre, behøver jo ikke at være en fejl, men i forhold til april måned sidste år så har vi ikke skiftet standpunkt med hensyn til valgretsalderen. Jeg sagde i min ordførertale dengang — Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 2520:

„For socialdemokratiet er målsætningen at nå frem til en valgretsalder på 18 år.“

Det er rigtigt, at vi dengang vurderede, at man skulle standse op ved de 20 år og gennemføre det først og så på et senere tidspunkt gå videre med de 18 år. Men forslaget blev jo ikke gennemført i sidste samling, vi kunne endda ikke få et flertal for de 20 år på det tidspunkt, få sådan et ændringsforslag igennem, det kom først i den nye samling. I den mellemliggende tid har vi fået en fornemmelse af, at der i befolkningen er en bedre forståelse for 18 års valgretsalderen, og jeg skal gentage, hvad jeg sagde for et år siden — ligeledes sp. 2520 — for det passer til situationen nu:

„Jeg håber herefter, at vi meget hurtigt kan tage de sidste skridt frem mod 18 års valgretsalderen. Debatten herom må holdes levende. Ungdommen skal selv bidrage hertil. Der skal i befolkningen skabes forståelse for, at man gennem en sænkning af valgretsalderen kalder på ungdommens medansvar over for fællesskabet, og at vi derved giver vort folkestyre ny kraft til at leve.“

Det var den linje, vi havde for et år siden, og det er den linje, vi har nu.

Til slut en bemærkning til hr. Koføed om myndighedsalderen. Jeg tror, at når valgretsalderen først er fastsat til de 18 år, så vil der også være et flertal her i folketinget for en myndighedsalder på 18 år. Problemerne med beskyttelseshensyn osv. må man klare på anden måde gennem anden lovgivning. Men skulle der mod forventning være flertal for 18 år som valgretsalder og flertal for 20 år som myndighedsalder, så må vi også kunne klare det problem. Vi har allerede én undtagelse, den gælder kongen og tronfølgeren; vi kunne jo lave en undtagelse for de unge folkevalgte mellem 18 og 20 år. Jeg nærer absolut ingen betænkeligheder ved at give den samme ret til de unge folkevalgte mellem 18 og 20 år.

H. C. Toft: Det var bedst, hvis hr. Tastesen citerede alt, hvad han sagde ved den